

Z přátelských kruhů.

BURLINGTON, COLO. — Čtená redakce: Opětně chápou se péra, bych do časopisu vašeho napsala několik řádků. Svět zdá se mi veselším a usměvavějším po napsání dopisu, neboť připadá mi to, jako bych si osobně s četnými čtenáři listu tohoto pohovořila. Miluji lidi dobrého srdce a vím, že mnoho jich je mezi těmi, kteří dopisy nečítají. Špatně lidi nikdy neodsuzují, neboť myslím, že je ještě čas, aby stali se lepšími. Dnes máme 4. července, kterýžto slavný den oslavili jsme hned večer. Byla zde uspořádána pěkná slavnost, při níž provedeny byly různé žertovné závody a pod. Nejzajímavější byla jízda na divokých ponících. Jely prudec, zadní nohy stále majíce nahoru. Jen vítr od nich šel. Vše odbylo se dobře, až na malou nehodu. Páda, na níž konaly se závody, byla na jednom místě vlnká, a tak se stalo, že jeden jezdec se svou ponou uklouzl. Lidé vykřikli, domnívajíce se, že stane se nějaké neštěstí, ale jezdec neztratil dechpřítomnosti a znovu pony k běhu přinutil. Poněvadž páda byla namočená a málková, neublížil si, pouze cítil prý na noze nepatrnou bolest. Ještě množství jiných závodů bylo pořádáno, a konečně večer odhývána byla taneční zábava. Přijeli jsme domů značně unaveni a malátní. Leč nelitovali jsme, neboť stálo to za to. Úrodu zde máme velmi dobrou; pšenice jsou ve velmi dobrém stavu a brambory též. Korny jsou v stavu velmi uspokojivém. Ani jsme takovou znamenitou úrodu nečekali, neboť měli jsme tu na jaře mnoho a zima dlouhá trvala. Po celé léto jsou tu chladné noci, což je mnohem lepší, než noci horké, v nichž si tělo nemůže ani řádně odpočinout. Následkem rosy přes noc spadlé vše osvěží. Během června navštívili nás též několik lékařů, které natropily dosti škody, vypravě a promočivše pole. Korna musela se znovu sázet. Na některých místech byl prudký liják, spojený s kroupou, který hlavně poškodil ranní pšenici. Myslelo se, že je úplné zničení, ale sebrala se a dá aspoň poloviční úrodu. Kroupy táhly v délce 20 mil a v šířce 5 mil. Na některých místech učinily zvláště velké škody, poškodivše i stromy. Měli jsme také škodu na stromech, což zvláště nám přišlo líto. Švestky byly téměř obsypané plody a jablka též. Tomu je už nyní přes měsíc; nyní zase vše je osvěženo a zase vše v tom nejlepší pořádku. Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a čtenářky.

Bedřiška Novotná.

DAVID CITY, NEB. — Čtená redakce: Přijímáte srdečný pozdrav! Obvykle se říká, že se na člověka nejvíce těší, to že se mu zkazí. To osvědčilo se i tentokrát! Jak už dříve jsem psala, uspořádáno bylo zde chautauqua — hned první den prší, a tak to vyhlíží, jakoby chtělo přiset při nejmenším měsíci. Dva dny jsem pekla a vařila, bych měla všeho dost, a mohla cizince co nejlépe uctít, ale skoro jsem nemusela se tolik namáhat. Mělo přijeti šest zvláštěních vlaků a přijel pouze jeden, ale s tím toho mnoho nepřijelo. My nyní při všem tom sedíme doma. Nu, začátek může být špatný, ale konce třeba bude dobrý. Nemůžeme to ovšem předvídati. Dešť je k němu také dobrý a síce na korny a zahrady. Farmáři letošního roku mohou právem těšiti se na největší úrodu, neboť pohoda je jako na objektivku. Pšenice posečeny byly ještě za sucha a již se na všech stranách mlátí o celý hřebík. Korny jsou ve výborném stavu, takže vyhlídka na dobrou sklizeň jsou tu nejlepší. Ceny všech farmářských plodin jsou velmi dobré, takže tentokrát farmářům někdo asi držel pále, že se jim všechno tak dobře daří. Měli bychom jít také na farmy, vidíte? Ale kdybychom všichni odešli na farmy, kdo by zůstal v městě? Každému určeno je jeho povolání, a je-li pilným a pracovitým, může dopracovat se snadno k úspěchu. Jenom že ve světě jsou různí lidé: ehuji i boháči, lakomí i dobročinní, přející i závistiví. A svět už snad ani jiným nemůže být. Nu, nechám toho rozjímání a raději napíšu něco, o co byla jsem požádána. Květiny nemohou se shrnutí kdykoliv. Kořen i kvě-

ty mají svůj čas, kdy je nejlépe je sbírat. V tomto měsíci, červenci, je dobře sbírat listy, nat. následující bylin: bazalka, bohehlav, čekanka, divizna, dobročovsl, ibišek, marjánka, máta vonná, pelyněk, přeslička, řebříček, sléz, sporič, tymián, zeměžluč, řimbaba, dále květy divizny, heřmánku, lípy a arniky. Je jich ještě mnoho jiných, ale ty lidé málo znají. Výše jmenované však rostou kolem vás, takže je může znáti každý. Zvláště nyní nezapomeňte na arniku a dejte si její krásné žluté květy do líhu. Potom když se říznete, nebo píchnete, nemusíte se báti otravy krve. Rána se čistě vymyje, přiloží se vata namočená v arnice a rána se ani nezapálí. Používám jí už kolik roků vždy s úspěchem. Jen se přijďte podívat na moji domácí lékárníčku. Na druhý měsíc vám opětně sdělím, co kopat, nebo trhat. Kořeny nejvíce dobývají se na podzim. Děkuji za poklonu panu farářovi, který píše, že ho mé dopisy zajímají. Písete, že jste našel jitrocel. Je to bylinka obyčejná — znávala jsem ji jako malá holka — ale má velice léčivou hodnotu. Čistí plíce, krev a rány. Pořlu vám o ní popis a rovněž i o rozmarině. Žádný ani neví, jak rozmarina je dobrá k utišení nervů. Jednoho rána dělala jsem snidání, když tu přišel můj muž a pověděl, co je v této skleničce? — Odpovídám: "Rozmarina namočená v líhu." — "Nu, tak ti povím, že je dobrá. V noci přišlo mně zle, tránil jsem se, na očím těle vyvstal mně pot a byl jsem celý vyrovnaný. Nechtěl jsem tě buditi a řekl jsem si: napiju se něčeho, ať je to co chce. Napil jsem se a jak jsem to pozřel, bylo mně hned lepší." — Od té doby jí vždy používám. Mnozí lidé myslí, že k ničemu nehodí se než pro veselky.

Na městské knihovně se čile pracuje. — Také se zde odhývala prouda občanů, má-li město vlastnit elektrárnu samo neb ne. Rovněž tak i vodárnu. Budeme to snad tedy míti levněji. — V posledních schůzi naší Z. Č. B. J. bylo usneseno pořádati zábavu. Byl ustanoven výbor, který se má o vše potřebné postarati. Jak se nám vyšetl zdraví, neopomenut vám sdělit.

Františka Otupalíková.

LYSSES, NEB. — Čtená redakce: Dnes s vámi chci sdělit něco zábavného i poučného. Slyšela jsem historii ze života pro život a přece dle mého názoru v jistém smyslu může být poučným pro nás a proto jí zde podávám. Mladý rolník Prehal byl sice dobrým hospodářem, ale měl jednu chybu, která jemu, jeho manželce i celádece mnohou hořkou chvíli způsobila. Žádný mu totiž ne udělal chod. Nejvíce zkusila jeho manželka, ač byla rozumná, řádná a přičinlivá žena. Práce její v domácnosti byla mu zloha mčím a když bylo nutno práti, zehltit, umývatí neb chléb péci, byl vždy nuzný, že mu manželka nemůže jít pomoci. Jakmile nastala pilná práce na loukách, tu byly vyčítány stále. Manželka to snášela dlouho, neboť bylo jí mimo obyčejnou práci upravití stravu i pro přejedané sekáče. Žena rozněvaná jeho bezohledností na vyčítanky mužovi nemlčela. Došlo k tuhému hádce, při kteréž žena mu konečně řekla rozhodné slovo: Víš co, když ti není práce moje v domácnosti vhod a myslíš-li, že bys jí lépe vykonal nežli já, zůstaň zítřka doma a já půjdu za tebe na louku. Aspoň uvidíme pak, kdo kterou práci lépe zastane. Návř své ženy Prehal s lehkým úsměvem a bez odmluvení přijal. A tak druhého dne hospodyně časné ráno vyšla s chasou sekat a hospodář ujal se domácí vlády. Aby dokázal, že práce v domácnosti je pro něj hračkou, myslil, že i natluče másla. Přinesl si smetanu a másmieci a s chutí pustil se do práce, ale dlouho ne, neboť po chvíli počalo mu být od stloukání horko, i odskočil si do sklepa, aby si natočil piva a trochu se jim ochladil a posilnil. Sotva však došel se kochoutku sudu, zaslechl v síni prudkou ránu a tu teprve si vzpomněl, že zapomněl zavřít u síně dvéře. Pln nebláhé předtucha vrátil se do síně a nastojte! Měšedce byla převržena a na smetaně, řinoucí se po podlaze, počutnávala si svička. Rozlezný hospodář notně jí kopul, svička bolestně zakručela, doplžila se do chlévka, kde padla jako zaplácnutá. Hospodář proklínaje

vrátil se do sklepa, však o běda! Sklep zatopen byl pivem, které otevířenou pipou již jen dotékalo. Sud blubokým zduměním mu odpovéděl, že je již nadobro prázdny. Zimiv a rozhořčen přemýšlel nyní, co bude vařit. I užev hrnce plné zbraného mléka, rozehodl se pro kroupěnou kaši. Brzy byl ochot rozdělán, na kamnech velký hrnce s mlékem a na stole košik s kroupama. Hospodář pohledl na hodiny, a když viděl, že není ještě jedenáct, trochu si oddechnul a pomyslal si: No, no, oběd bude přece jen včas! Ale sotva se domyslel, ozvaly se prudké rány z chléva. Co to, rány boží? Nejpěknější jalovice trká do chléva, nemá nic za žebříkem, utrhla se od žlabu a poplášila všechny krávy a ty se pokoušely trkat. Milý Prehal zlosti popad sekyru a počal dělat pořádek, ale počinání toto ani dost málo neuspokojovalo pobouřené dobytce, neb čím prudčeji rány na jeho hřbety dopadaly, tím stával se odbojnějším, ba ochutnal sám, milý Prehal ve vážném nebezpečí, že bude povalen obě dokonce nšlapat. To s ním trochu hnuo, poznal, že to tak nepůjde. Vylezl na seno, snesl trochu krmiva, hodil to za žlab, krávy začaly žrát, jen jalovice se do žrádla nechtěla, neboť jí Prehal naložil tolik, že jí chuť k žrádlu přšla. Konečně byl i v chlévě pořádek, ale co se dělo zatím v kuchyni, to by byl hospodář rád zvěděl. Tak rychle přispěchal, ale již jej zarazil silný kouř a zápach k zalknutí. Prehal nemyslel jinak, než že kuchyň hoří. Prehal prudec vrazil do kuchyně, v tom mu to vletělo do tvě, že s takovou prudkostí, že mu to div oči hustým špavkovým kouřem celé zaslepené nevyrazilo. Vzpamatoval se z prudkého uleknutí a poznal, že to byl kohout, který nechtěje se dáti přistihnouti se s slípkami na kroupkách, tak hledal co nejrychleji, kde tesatí nechal díru. Hospodář otevřel okna a dvéře, neboť by jej byl kouř zadržal. Když se kouř poněkud rozptýlil, objevil se mu hrozný obráz, náleko z hrnce vytekajíce po celých kamnech se škvářilo, hrozně syčelo a páchnulo a jen nepatrné zbytky zbyly v hrnci, košik s kroupama převrhnut a po podlaze se míchaly s uhlím a popelem, tak jak je kohout a slepice roztrabaly. Tu hodiny mu oznamovaly, že je poležino. U stavení se ozvaly kroky. Do kuchyně všla hospodyně a usmívajíc se pravila: No tak, mužičku, jak se ti tu vedlo a co's nám dobrého uvařil k obědu? A rozhlížela se po síni a div jí znak nepřeházel. Manžel však místo od povolí popadl klobouk a utekl na louku, kde byl až pozdě do večera. Když se vrátil domů, byla žena na ještě veselá, ani slovem se mu o ničem nezmiňovala. Jen děvčátko povídala, že jí krávy daly málo mléka a velká jalovice že je nějak smutná, že ani nežere a svička že leží jako zabita. Ale hospodyně jí však upokojila, že to zase přejde, a skutečně její péčí to také vše přšlo. Od té doby se pan manžel Prehal počal opět brněti, manželka mu s úsměvem pravila: No tak, mužičku, proměňme si naše povinnosti. Zůstaň dnes doma a já půjdu na louku. Hospodář se nejprve začervenal a zahleděl se kamsi do kouta, potom se rozesmál a místo odpovědi dal své ženě: — hubičku! S pozdravem na všechny čtenáře a čtenářky, znamenám se v úctě.

Emma F. Nováková.

BEAVER CITY, NEB. — Čtená redakce: — Již zde budu hnedle rok a mnohokrát jsem se chystal napsat pár řádek do milého P. Z., až konečně jsem se k tomu přece dostal. Brzy, že ano? No, ale snad to bude lépe než nikdy! Nejprve bych napsal něco o Beaver City. Jest to pěkné městečko, sídlo Furnas County, čtáctví asi 1200 obyv., skoro vesměs Američané; jinonárodovců tu skoro není a též venkov je obyden Američany vesměs. Uprostřed města je park s krásnými stínými stromy a obehodní blok je kolem do kola toho parku ze všech čtyř stran, což připomíná na města evropská s náměstími. Budovy vesměs jsou nádherně postaveny, okolo dosti místa pro zahrádky, hojnost stromů všady, napolo zbožně chajdy nebo seslé tu člověk neuhlídá, jako v Omaze. Chodníky jsou vesměs cementové i pře-

chodníky přes ulici, a chodníky i okrasy okolo residenceí jsou z cementu. Město má pěknou radnici, obklopenou úhledným parkem, který je stále zelený, neb je vysázen stromy ever-green, které jsou zelené i v zimě. Dále je zde nádherná budova High School. Město vlastní vodárnu a ještě by potřebovalo elektrárnu, ale na té se nemohou dohodnout. Někteří si myslí, že oběhody užívají vesměs k osvětlování gasolinu, který udělá jasné světlo jako plyn a překoná v jakosti elektrické světlo mnohokrát a potom je poměrně lacinější, tak že by elektrické světlo bylo málo podporováno od občanů a světla na ulicích? Potom pořádku milovní občané myslí, že každý pořádný občan na takovém městečku, jako je Beaver City, má být se slepičím na kutěti a kdo potřeboje světlo v noci, ať si ho obstará sám; následkem toho za delších večerů podzimních a zimních Beaver City vypadá asi jako Praha v páne Broučkové výletu do patnáctého století. Chodí knižtá se v matném světle lucerny. Město toto je přímě temperenění již po mnoho roků a libuje si v temperenici a aby se temperením udrželo, o to je s dostatek postaráno ve způsobu šesti kostelů, z nichž není ani jeden katolický a ostatní ty americké kostely jsou všechny horlivými fedrovateli prohibice. Mluvil jsem s několika moudrými osadníky zdejším, kteří zrovna nejsou pro prohibici nadšení a jeden z nich se vyjádřil asi takto: Američan myslí, že saloon je pro to, aby se tam opil, ten není jako tvůj lid (mínil tím Čechy), aby si vyplil svoji sklenici piva a šel; on když jde do saloonu, tak chce mít good time, napije se, až neví, či je a potom (když ještě totíž může, tak chodí po ulicích, huláká a zpívá a to má za ten nejlepší time. Tak to tu bývalo, když tu byl saloon, tak že ten lajsnys, co z toho saloonu město dostávalo, dávno nestál ani za zlost a ten "bádr", co mělo mesto s takovými veselými občany, ponejvíce to se v mladíky, kteří si tu veselo koupili v salooně. Takto má město svatý pokoj. Pije se tu dost, ale každý takový si dá lepší pozor, aby nedělal rímus a když je saloon, tak si myslí, že je to dovoleno. Ze venkovatí osadníci rozvázní v prohibici nevidí tak velké neštěstí, jako lidé ve velkých městech, to může být patrné z tohoto, zda-li mají ze saloonu zisk anebo škodu. V tomto okrese Furnas je jedno město co má saloony a sice Arapahoe. Toto město, nebo spíše ty dva saloony tam, stály okres za minulé dva roky deset tisíc dollarů za soudní přelouč, vztahující se nebo mající povod v tomto městě. Jsem nepřítel prohibice, jako snad každý Čech (vyjma snad některých evangelických Čechů), ale takovoto případy nám dávají špatnou naději. Na vítězství naše proti prohibici straně. Čech-li člověk posuzuje správně, tak se nesmí držet jedné strany a odsuzovat smadem jedné strany druhé. Jako žádná věc není doista tak špatná, by nebyla na něco dobrá, tak ani prohibice. Někomu sice škodí a někomu zas prospěje. Pozorujle člověk zdejším mladou chasu a zrovna tu samou třídu lidu v Omaze, neb v South Omaze, tu rozdíl je zjevný, když byl pozorovatel třeba na jedno oko slepý. Zdejší mladé chasa vydělá poměrně méně než vydělá ta samá třída lidu v Omaze a přece je lépe ošacena, dá si na sobě lépe záležet, a vůbec celé jednání její je inteligentnější. Vemte si ku příkladu ty hotely z druhé ruky v South Omaze, tak zvané boarding housy, a pozorujme ty jejich obyvatele. Většina jich dělá v jatkách a průměrně vydělá dost (chtějí-li totiž dělat). Zde míním Američany též, neb Čechů je v oněch "boarding housech" málo. Málo který je aspoň v neděli slušně ošacen, obyčejně to je, že se neblýská nabým tělem. Vše jde do saloonu. Pro takové lidi je úplná prohibice pravým dobrodiním. Částečná ovšem jim není nic platná a vůbec žádnému, kdo je piti oddán, neb ten si pítivo dostane a stojí ho to ještě více. Nyní ale se naskytá otázka, co se saloony, pivovary a lihovary, ty zase jsou prohibicí poškozeny a úplnou státní zniceň. Jak tyto závody, v něž je vloženo mnoho peněz a které byly založeny se zněním zákona, k tomu

přijdou, když zas zákon je zničen? Takové hrrr zákony mohou býti jenom snad v Americe. Tento prohibiční zákon by dal hodnou chvíli moudrým hlavám studování, by byl sestaven tak, aby člověčenstvu nebo obyvatelstvu prospěl a žádnému neškodil a zajisté by musel vypadnouti jinak, nežli nynější zákon — když se většina ve státu rozhodne pro úplnou prohibici, aby byl stát prohibiční (zde míním prohibiči státní jako má stát Oklahoma). Tu potom pivovary a lihovary si mohou nasadit do svých místnosti za miliony postavěných ve znění zákona holuby. Měli by býti tento zákon rozumný, musel by uznat, že tím obchodům musí býti poskytnuta náhrada ve smyslu zákona a ne je bezě všeho zavřít, poněvadž si to jistě třída lidu nepřaje, aby provozovaly svůj obchod. Vždyť přece byl zákon, že ti lidé ten obchod provozovatí mohou, jinak by nemohly ty oběhody vzniknout a to mi připadá jako bych dal nějaké povolení někomu, že si může postavit na mém lotě dům a za to že mi bude platit tolik a tolik a potom mu jednoduše řekl, že se může bezě všech dlouhých krámů vystěhovat, on by mne jistě žaloval a každý rozumný soudeč by mi nasypal nějakou pokutu a náhradu tomu za jeho škodu a s tímto zákonem se to má zrovna tak (totíž podle rozumného uvážení, v zákoníku se to asi vykládá jinak). Nebo dejme tomu, že dráha chce stavět trať, která by prošla mnoho osadníkům, dráha ta by byla vlastně nadvládou (jako jsou v Evropě) a nyní by ta vláda přijala zákon, že následkem toho, že ta dráha mnoho lidem prospěje, musí farmáři dát pozemek tolik a tolik zadarmo té dráze. To se ještě nestalo snad nikde, čech-li dráha pozemek, musí si ho koupiti a podle mého rozumu (ačkoli si na něj patent nebřu) by to mělo býti asi s tím prohibičním zákonem. Zákon by měl být v tom smyslu, aby, když zavřeny pivovary a lihovary je obyvatelstvu prospěšné, dostali tyto majetníci jich přiměřenou náhradu za zničení jejich obchodu a k té jsou jistě oprávnění, neb oni mají povinnost k státu a ty musejí plnit a stát má povinnost k poplatníkům chránit jeho majetek a ne ho zničit. To jsem se zapovídal a na Beaver City jsem úplně zapomněl. No, odpusťte mi, já za to nemohu, neb já když se do něčeho dám, tak nevím kdy mám přestat. Úroda zde byla uspokojivá, protože po minulých třech letech tu nebyla žádná. Hlavní plodinou je tu pšenice a kukurice. Pšenice sype asi tak 15 bušů po akru, tak mi řekl farmář, který právě pšenici sekal, že myslí, že tolik dá. Já jsem se divil, že je to málo, oni ale myslí, že je to dost. Podle toho asi zde na hojně úrody nejsou zvyklí. Páda kouká narámne bohatá a v našich kouskách okolo města plodiny skutečně všechny jsou výborné. Já myslím, že tento menším polím se dostane lepšího obdělání, než celým kusům. Američan se s tím moc nemaže, na jaře pojedí pole tálírem a již do toho sje. Orání s pluhem jsem tu neviděl, jenom okolo města malé kousky a orat na podzim to tu skoro ani nejde, protože celou zimu jsou tu narámne větry a to by se s ornicí do jara farmář neshledal. Na některých místě jsou závěje hlíny, jako sněhu v zimě. Pane, ten západák to zná zametat! Cestu, která je ujetá, zamete jako kdyby po ní jezdil s parním zametadlem, které má ocelové kartáče a vyškřábě i kameny. V zimě jsme vždycky jezdili do Čech. Budete se divit, jaký "instrajs" jsme si dovolili jezdit do Čech a k tomu ještě kolikrát a v zimě. To máte ale tak, nás cesta nic nestála a přece jsme měli všechny púvaby té nejromantičtější plavby v té největší bouři. Vítr se honil po sednici, že obrazy lítaly po zdi jako posedle, kanna červená, ve svítnici zima jako v psnici, postele s námi jezdily po svítnici, že jsme se museli držet, aby nás nevyssypaly. Vítr hučel strašně, barák vzral jako trámový na lodi — im, romantičtější plavbu si člověk nemůže ani přát a to je tu v zimě třeba celý týden tak. Zima by tu byla mírná, jenom ty větry, a ty jsou snad po celé západní Nebrase. Pro farmáře bych nebyl pro západní Nebrasku moc nadšen. Tak zatím "Na zdar!"

Jan Stěpán.

Ve dne pokoj, v noci nerušený spánek jest odměnou těm, když rheumatismus, dnu, neuralgii a lumbago "Pain Expeller-em" dra. Richtera potírají. Proč trpí tolik, mohou-li si klyženou olevu za 25c v každé lékárně zaopatřit? Nutno však při nákupu dáti pozor na ochrannou známku kotvy.

GRAND RAPIDS, MICH. — Čtená redakce: Musím opět něco napsat do milého mně Pokroku z našeho "hajton" Koeourkova. Tady by ti naši městští otcové rádi viděli úplný temperenec, ale je tu mnoho Němců a Poláků a ti se nechtějí sušit, a tak městská správa usoudila, že nesmějí salonie dávat luncě. Považte, jaká to rána! Mnohý člověk přijde odjinud, má sotva ten pětáček a když si zašel do saloonu, tak dostal sklenici piva a luně a zahnal žízeň i hlad, kdežto teď nedostane najíst a napít za 5 centů, a tak pro chudý lid je čím dál tím hůř. — Měli jsme tu pěknou poštu, ale ta nevyhovovala vkusu, a proto musí se stavět nová, nádherná, a chudí lidé to musí zaplatit. Též při kladení základního kamene tu byla bývalého presidenta Roosevelta provdaná deera Alice. To bylo celé město samý prapor a samý ohňostroj. — Dne 26. června jsme měli strašnou noc, byla zde průtrž mračen, ač jsme měli celý květen i červen velké lijáky, tak napadlo tolik vody za krátkou dobu, že v parku to nadělalo škody za šest tisíc dolarů a lidé měli celý týden rybníky v zahrádkách a při tom se udělalo horko když voda opadla. Smutné bylo podívání na všecko. Bylo to v té horké vodě všecko spařené. Též jsme tu měli vraždu. Jeden Holanďan, ženatý, byl opilý a zabil ženu. Celý obličej jí rozřezal a podřezal krk, sám sobě přerřil žíly na rukou a otevřel plyn. Oba našel muž z plynárny, jenž prohlíží pro doozech plyn. — My tu máme draho a práce je poskrovnu. Maso vepřové stojí patnáct a sedmáct centů libra, fazole 8c lb., mouka bílá 100 liber \$3.40, korna \$1.00, pšenice \$1.40 bušl, másla farmářské 26c lb., z máslonvy 32c, vejce 22 a 28 centů tucet, brambory nové \$1.20 bušl, jahody, špatné byly 8c kvart, pěkné 12c, maliny stojí 10 a 14 centů kvart, malá hlávka zelí 8c, větší 10 a 12 centů, rýže co byla za 5c, stojí 8c, a ještě nám slíbují, že bude dražší. — Děkuji paní Otupalíkové za recept na lišaj, budu dělat vámi předepsanou mast. Já dostala lišaj od jedné sousedky. Vždycky když k nám přišla, hryzla si ruce, já se optala co to má, a ona mně přitlačila ruku na můj malíček a za nějaký čas mně, to začalo svrbět, já to dřela o levou ruku a dostala jsem to do dlaně. Nadělaly se mně malé neštovice jako mák jsem to dřela, a čím dále to bylo horší. Všecky masti z lékáren jsem koupila, ale nic mně nepomohlo. Já též dělám mnoho masti pro matičku. Vzpomněla jsem na mast z měsíčku, začala to mazat, a už se to ztratilo. To je výtěčná mast na ztvrdlé otoky, na rakovinu, když se chce zapalovat. Mohla byste ji též zkusit. Dám rozehřát sádlo a pak rozkrájím kvítky měsíčku a listky a dám to vařit pozvolna do toho sádla, pak to přecedím a mám dobrou mast. V čísle 47. tohoto časopisu se stala myška. Já psala pro žaludek že je velmi dobrý hořký jetel, pelyněk a zeměžluč a ne bobule černého bezu. Já si myslím, že nejspíše ten pan sazež je svobodný a tu sobě myslil na nějakou boubelatou a splet si to s bezovou bobulí, ovšem i bez je dobrý květ, nám dá thé pro počení, listky uvařené dělají měkkou stoličku. Z bezinek je dobré víno i povidla, ale zeměžluč to nazvali naši předkové pro její léčivou vlastnosti pozemní žluč, ana vyhání žluč z krve a posiluje žaludek. Anglicky se jmenuje centaury. Srdečně zdravím celý personál Pokroku, všecky čtenáře a čtenářky.

Anna Nunvarová.

Krev působí,

je-li nečistá, na vaše povšechné zdraví; síla bude nahnána slabostí, na vaši pletí ukážou se vyrážky nečistoty. Více než před sto lety složen byl lék z kořínků a bylin pro špatnou krev, jemuž ještě žádný se nevyrovnal. — Dra. Petra Hoboka. Nelze ho dostati v lékárnách. Píšte na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112-118 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.